

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 11C/181/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710210501
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubusová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8710210501.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Máriou Kubusovou v právnej veci žalobkyne: W. H. Š., I. XX.X.XXXX, Z. I. K. XX, XXX XX Z., práv. zast.: Mgr. Štefan Šalkovský, advokát, Štúrova 101, 059 21 Svit, proti žalovaným: 1/ TATRY - TEPLA, s.r.o., Čukotka IV/77, 059 60 Vysoké Tatry - Tatranská Lomnica, IČO: 36 486 311, práv. zast.: Beňo & partners, s.r.o., advokátska kancelária, Nám. Sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, 2/ L. G.Í., I. XX.XX.XXXX, Z. G. Y. XXX, XXX XX O. G. - G. Y., práv. zast.: Mgr. Marcel Kandrik, advokát, Grešova 7, 080 01 Prešov, v konaní o náhradu škody vo výške 13.500,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Žalovaný v 1/ rade má právo na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.

III. Žalovaný v 2/ rade má právo na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 4.10.2010 podala žalobkyňa žalobu o náhradu škody vo výške 13.500,-eur. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 14.6.2007 sa uskutočnila dobrovoľná dražba nehnuteľnosti bytu č. 2, ktorý sa nachádza na prízemí bytového domu v X. M.. Nehnuteľnosť je zapísaná v k.ú. M. M. I. Y. Č.. XXX F. B. Č.. XX E. B. T. O. XXX W., M. M.. Č.. XX, Z.. Č.. X, O. X, B. B. vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa dňa 29.6.2007 podala žalobu o určenie neplatnosti a nariadenia predbežného opatrenia týkajúce sa dražby nehnuteľnosti.

2. Uznesením zo dňa 16.8.2011 č.k. 11C/181/2010-54 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia veci sp. zn. 11C/125/2007, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.9.2011. Predmetom konania 11C/125/2007 bolo určenie, že dražba pod č. D 2080105 osvedčená notárskou zápisnicou notárky JUDr. Dominiky Chodelkovej zo dňa 14.6.2007 pod č.k. N 310/07, Nz 23502/07, NCRIS 23444/2007 je neplatná. Predmetom dražby boli nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a to byt č. 2 na prízemí bytového domu súp. č. XX I. B. Č.. XX ako aj spoluvlastnícky podiel 1413/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ako aj na pozemku parc. č. XX zastavané plochy a nádvorie o výmere 187 m² k.ú. M. M., Správa Katastra Poprad LV č. XXX.

3. Okresný súd v Poprade rozhodol rozsudkom č.k. 11C/125/2007-424 a to tak, že určil, že dražba pod č. D 2080105 osvedčená notárskou zápisnicou notárky JUDr. Dominiky Chodelkovej zo dňa 14.6.2007 pod č.k. N 310/07, Nz 23502/07, NCRIS 23444/2007 je neplatná. Krajský súd v Prešove potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad a tým sa rozsudok stal právoplatným dňa 16.12.2013.

4. Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 09.05.2003 sp. zn. 3D/79/2000 súd mal preukázané, že do BSM manželov nebohého X. L., I. XX.XX.XXXX, E. X.F. XX.XX.XXXX, I. Z. M. M., X. M. Č.. XX patrí okrem iného aj byt č. 2 nachádzajúci sa na prízemí v obytnom dome súp č. XX O. X. M., taktiež byt č. XX I. M. I. X. B. T. X. M. Č.. XXXX I. I.. K. O. Z., polovica pohľadávky G. Z. M..L..T.. G. Y., Č. R. z titulu nedoplatku úhrad do fondu opráv a ostatných služieb spojených s užívaním bytu vo výške 47.123,-Sk.

5. Súd z citovaného dedičského spisy ma preukázané že spoločnosť G. Z. M..L..T. G. Y. prihlásil pohľadávku a to polovicu pohľadávky z titulu nedoplatku úhrad do fondu opráv vo výške 47.123,-Sk a to pohľadávku po nebohom X.F. L. a túto pohľadávku prebrala manželka H. Š.B. v celosti.

6. Súd mal preukázané, že byt, ktorý bol predmetom dražby bol v podielovom spoluvlastníctve manželov t.z., že navrhovateľka vedela o skutočnosti, že je jej povinnosťou uhrádzať platby súvisiace s užívaním predmetného bytu tak, ako to ustanovuje zákon č. 182/1993 Z.z.

7. Výška pohľadávky Tatry Teplo s.r.o. Vysoké Tatry - Tatranská Lomnica bola v sume 82.641,-Sk. Celkový dlh k 28.05.2007 predstavoval sumu 114.547,73,-sk.

8. Všetky tieto skutočnosti uvedené v bode 5, 6, 7 súd mal preukázané v spise 11C/125/2007.

9. Listom zo dňa 11.6.2007 právny zástupca žalobkyne oznámil vo veci riešenia pohľadávky žalobkyne s tým, že uznal dlh z vyúčtovania za rok 2004 až 2006 vo výške 8.209,-Sk a zálohu za rok 2007 v sume 1.662,-eur.

10. Z osvedčenia o dedičstve 3D/70/2000 právoplatné dňa 9.5.2003 po neb. X. L., E. XX.XX.XXXX súd mal preukázané, že dlhy a to polovicu pohľadávky G. M..L..T.. G. Y., Č. X/XX z titulu nedoplatku úhrad do fondu opráv a ostatných služieb spojených s užívaním bytu vo výške 47.123,-Sk preberá N. Š., manželka poručiteľa v celosti.

11. Súd mal preukázané a to z potvrdenia Tatry - Teplo s.r.o. zo dňa 3.3.2006, že N. Š., I. K. XX, Z. uhradila istinu od roku 1996 - 2003 v sume 94.246,-Sk.

12. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 9.4.2015 požiadal o zmenu petitu žaloby a to v znení, že žalovaný v 1/ rade je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu škody v sume 145.170,24 eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a žalovaný v 1/ a 2/ rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu škody 18.714,91 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Čo sa týka výšky škody, tak túto špecifikoval na pojednávaní dňa 9.4.2015, kde sumu 14.725,-eur tvorí zoznam hnutelných vecí nachádzajúcich sa v byte predtým, keď došlo k ich odobratiu a taktiež hnutelné veci v sume 18.714,91 eur a taktiež žiadal titulom náhrady škody, titulom straty vlastníckeho práva po zohľadnení výšky výťažku z rozvrhu vo výške 1.320.429,-Sk, uložený v úschove V.. L. H. v prospech žalobcu a to priama škoda vo výške 29.920,29 eur, škoda vzniknutá zašantročením hnutelných vecí v sume 18.714,91 eur a ušlý zisk z očakávaného príjmu z dlhodobého nájmu bytu vo výške 115.249,95 eur.

13. Súd mal preukázané zo spisu, že dňa 27.5.2008 Tatry - Teplo s.r.o. žalovaný v 1/ rade vyzval žalobkyňu na prevzatie osobných vecí z bytu č. 2 na bytovke č. XX O. X. M., kde uviedol, že dňa 15.10.2007 zaslal žalobkyni zoznam vecí s prílohami z vypratania bytu a vzhľadom k tomu, že ubehla polročná lehota uskladnenia vecí, ju opätovne vyzval, aby najneskôr do 20.6.2008 si prišla prevziať osobné veci. Dňa 2.9.2009 opätovne vyzval žalovaný v 1/ rade žalobkyňu na prevzatie osobných vecí. Dňa 15.10.2007 zaslal žalobkyni žalovaný v 1/ rade kópiu zoznamu s prílohami z vypratania bytu č. 2 na bytovke č. X O. X. M.. V zázname sa okrem iného uvádza, že všetky veci z bytu č. X O. Z. Č.. XX B. Y. boli spísané a prevezené do skladu B. N. B. Y., kde za prítomnosti Mestskej polície boli uložené a zapečatené. Zoznam vecí je podrobne rozpísaný a tvorí prílohu, kde je podrobne uvedený zoznam obývačky, fotokópie hnutelných vecí.

14. Právny zástupca žalovaného v 1/ rade sa k návrhu žalobkyne vyjadril tak, že žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, aj čo sa týka hypotetického ušlého zisku, ktorý žalobkyňa mala získať výnosom z prenájmu nehnuteľností.

15. Právny zástupca žalovaného v 2/ rade uviedol, že výška ušlého zisku, ktorú žalobkyňa špecifikuje je účelová. Zároveň poukazuje na to, že žalobkyňa odmietala so žalovaným komunikovať a v čase, keď jej objektívne škoda hrozila, nevykonala primerané opatrenia na jej odvrátenie. Žalovaný v 2/ rade zdôrazňuje, že nie je pravdou, že požiadal o vypratanie bytu a nemá vedomosť ani to, kto a kedy predmetný byt vypratá. V uvedenom prípade absentuje úmyselné zavinenie, ktoré je potrebné zo strany žalobkyne preukázať, keďže je nevyhnutnou podmienkou pre aplikáciu ustanovenia § 424 Občianskeho zákonníka.

16. Právny zástupca žalovaného v 1/ rade vzniesol námietku premičania, kde uviedol, že žalobkyňa si náhradu škody uplatnila až po uplynutí objektívnej lehoty. Pôvodná žaloba bola podaná na súde dňa 4.10.2010, pričom k vyprataniu huteľných vecí malo dôjsť už dňa 1.10.2007, čo uvádza aj samotná žalobkyňa v žalobe. Objektívne premičacia doba je hmotnoprávna a teda žaloba podaná na súde až 4.10.2010, teda bola podaná po jej uplynutí. Čo sa týka uplatneného nároku a to ušlého zisku, právny zástupca žalovaného v 1/ rade poukazuje na to, že uplatnený nárok vychádza z nereálnych cien nájomného za prenájom bytov v danom čase a danej lokalite, čo je v rozpore s ustanovením § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka.

17. Vo veci týkajúcej sa zašantročenia huteľných vecí tak ako požadoval právny zástupca žalobkyne vo svojom návrhu a to vo výške 18.714,91 eur - 14.725,-eur - huteľné veci, kotol a montáž kúrenia v hodnote 3.989,91 eur. Súd poukazuje na skutočnosť, že huteľné veci a hodnota huteľných vecí, ktoré požaduje žalobkyňa, nebola jasne a zrozumiteľne zdokladovaná, bola uvedená suma, nebol uvedený čas zakúpenia a hodnota vecí ku dňu vzniku škody. Súd poukazuje ďalej na tú skutočnosť, že žalobkyňa vedela, bolo jej oznámené, kde sú všetky huteľné veci uložené, opätovne žalovaný v 1/ rade ju vyzval na prevzatie osobných vecí, na čo nereagovala. To neznamená, že tieto veci boli ako nazval právny zástupca zašantročené, tieto veci existujú a žalobkyňa ani nemala záujem tieto veci si vyzdvihnúť, ani pozrieť. Žalovaný v 1/ rade jej prvýkrát oznámil listom dňa 15.10.2007 a predložil zoznam huteľných vecí a záznam z vypratania bytu. O tejto skutočnosti žalobkyňa vedela, následne ju vyzval opätovne 27.5.2008, aby si veci prišla prevziať, čo neuskutočnila a taktiež opätovne ju vyzval dňa 2.9.2009 na prevzatie týchto vecí. To znamená, nie je pravdou, že tieto huteľné veci sa zašantročili, tieto veci existujú. V prípade, ak by žalobkyňa tieto huteľné veci si prevzala na základe výzvy a aj v súčasnosti po podaní žaloby, ak by tie veci prevzala a v prípade, že by zistila, že došlo k znehodnoteniu huteľných vecí, tak by mala právo uplatňovať si náhradu škody, avšak nie formou, akú si zvolila žalobkyňa. Žalovaný v 1/ rade jej predložil menný zoznam huteľných vecí a tieto v skutočnosti nenamietala a preto žalobkyňa zvolila právnu cestu takú, že je výhodnejšie požadovať škodu titulom zašantročenia vecí, avšak bez právneho titulu, nakoľko jej žiadna škoda nevznikla a to z dôvodu, že huteľné veci sa nachádzajú na mieste, ktoré jej oznámil žalovaný v 1/ rade listom už dňa 15.10.2007, kde jej oznámil, že všetky veci boli spísané a prevezené do skladu B. N. B. Y., kde boli uložené a zapečatené.

18. Podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Predpokladom zodpovednosti za škodu je porušenie konkrétnej právnej povinnosti, pričom do úvahy by mohlo prichádzať aj porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 415 OZ. Ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka vyjadruje všeobecnú prevenčnú povinnosť, ktorá sa vzťahuje na všetkých účastníkov občiansko-právnych vzťahov. Ide o záväznú právnu povinnosť každého dodržiavať nielen povinnosti uložené právnymi predpismi a povinnosti prevzaté zmluvne, ale aj bez konkrétne stanoveného pravidla správania počínať si natoľko obozretne, aby konanie alebo jeho opomenutím nevznikla škoda iným ani jemu samému. Porušenie prevenčnej povinnosti, ktoré znamená zároveň porušenie právnej povinnosti v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka je teda jedným zo základných predpokladov všeobecnej zodpovednosti za škodu (Najvyšší súd ČR č.k. 32Cdo/4165/2010. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa ako vlastníčka vecí svojim konaním - neprevzatím ku dňu rozhodnutia huteľných vecí zavinila v prípade, ak by aj vznikla jej nejaká škoda, čo nebolo zo strany žalobkyne preukázané, nakoľko huteľné veci neprevzala bezdôvodne a považovala tieto huteľné veci za zašantročené, čo nie je pravda. V uvedenej veci týkajúcej sa zašantročenia huteľných vecí súd zamietol v tejto časti návrh žalobkyne ako nedôvodný, nakoľko neuniesla dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania vzniku škody a zodpovednosť za škodu tak ako to ustanovuje § 420 Občianskeho zákonníka.

19. Ďalšia časť uplatneného nároku sa týka ušlého zisku z očakávaného príjmu z dlhodobého nájmu bytu vo výške 115.249,95 eur. V tejto časti súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa predložila súdu

zmluvu o nájme bytu uzavretou medzi prenajímateľom W. N. Š. - žalobkyňa a nájomca W. Z., Z. Y., kde predmetom nájmu je byt č. 2 na prízemí bytového domu nachádzajúceho sa v X. M., B. Y. XX. V čl. 2 zmluvy v bode 1 sa uvádza, že nájomca sa zaväzuje uhrádzať prenajímateľovi úhradu vo výške 1.700,- Sk za noc počas 9 mesiacov po 30 dní v bežnom roku. Platba bude realizovaná 3-krát po 3 mesiacoch naraz začiatkom každého obdobia v nezávislosti od obsadenosti bytu. Náklady spojené s užívaním bytu hradí prenajímateľ. Zmluva sa uzatvára na obdobie 6 rokov odo dňa účinnosti tejto zmluvy a to odo dňa 1.1.2008. Súd vyhodnotil túto zmluvu o nájme bytu, že nespĺňa podmienky v zmysle ustanovenia § 685 a nasl. Občianskeho zákonníka a nejedná sa o nájom bytu, ale jedná sa o ubytovanie, nakoľko aj v čl. 2 je uvedené úhrada za noc počas 9 mesiacov a platby sú realizované 3-krát po 3 mesiacoch, to znamená, že nejedná sa o nájom bytu tak ako to ustanovuje § 685. Súd zároveň poukazuje na to, že zmluva bola uzatvorená dňa 19.2.2007 a účinnosť mala nadobudnúť 1.1.2008, t.j. rok po uzavretí zmluvy o nájme bytu. Podľa názoru súdu jedná sa o fiktívnu zmluvu, nakoľko napr. v bode čl. 5 sa uvádza, že byt nájomca prevzal od prenajímateľa v stave spôsobilom na užívanie, tak ako mohol prevziať 19.2.2007 byt na spôsobilé bývanie, keď zmluva nadobudla účinnosť až 1.1.2008. Z tohto dôvodu súd v tejto časti zamietol návrh ako nedôvodný týkajúci sa ušlého zisku, ktorý požaduje žalobkyňa a to čo sa týka dôkaznej povinnosti, ktorú nepreukázala takými listinnými dôkazmi, ktoré by zodpovedali takému stavu, aby súd v tejto časti návrhu vyhovel.

20. Ušlý zisk je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného, ale stratou očakávaného prínosu. Nestačí pritom iba o pravdepodobnosť rozmnoženia majetku lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu. Uznesenie Najvyššieho súdu č.k. 4Cdo/319/2008. Pri určení výšky ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, teda o aký konkrétny reálne dosiahnuteľný prospech poškodený prišiel a práve uvedené dôkazné bremeno pozostávalo na žalobkyňi preukázať uvedené tvrdenia. Žalobkyňa nepreukázala, že v prípade neuskutočnenia dražby by reálne došlo k získaniu prospechu z prenájmu predmetnej nehnuteľnosti.

21. Čo sa týka straty vlastníckeho práva a vznik škody titulom straty vlastníckeho práva po zohľadnení zvyšku výťažku z rozvrhu vo výške 1.320.429,-Sk uložený v úschove u JUDr. Ľudmily Chudelkovej v prospech žalobkyne je priama škoda 29.920,29 eur. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že vyslovením neplatnosti dražby v prípade, ak žalobkyňa mala a má záujem na vlastníctvo a v prípade ak by sa domáhala určenia vlastníctva, tak to vlastníctvo je nepochybné, nakoľko keďže dražba bola vyhlásená za neplatnú, tak vlastníčkou nehnuteľnosti sa stala žalobkyňa. Lenže táto žiadneho vlastníctva sa nedomáhala, nežiadala o zápis v katastri nehnuteľností, zvolila žalobkyňa cestu titulu náhrady škody, čo podľa názoru súdu nie je dôvodom, nakoľko žalobkyňa v prípade, ak by právne správne postupovala, tak pri žalobe o vyhlásenie neplatnosti dražby zároveň požadovala resp. v inom konaní požadovala určenie vlastníckeho práva. Uvedené vlastnícke právo jej naďalej zostalo, len evidenčne nie je zaznamenané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva a to z dôvodu, že žalobkyňa nemala na tom záujem a to dať do súladu evidenčný a právny stav.

22. Podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, všeobecnú zodpovednosť za náhradu škody je možné charakterizovať ako subjektívnu zodpovednosť s predpokladaným zavinením škodcu. To znamená, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škodu spôsobí škodca - žalovaný, existencia škody a jej výška zaťažuje poškodeného (žalobkyňu). O všeobecnú zodpovednosť podľa Občianskeho zákonníka pôjde len vtedy, ak sú kumulatívne naplnené tieto predpoklady: 1/ vznik škody, 2/ protiprávnosť konania, 3/ zavinenie škodcu, 4/ príčinná súvislosť medzi škodou a konaním.

23. Porušením právnej povinnosti je mienený objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická alebo právnická osoba skutočne konala, či opomenula konať a tým, ako konať mala, aby plnila svoje povinnosti. Vedľa porušenia povinnosti zákonnej a zmluvnej, zákon zakladá všeobecnú povinnosť, tzv. generálnu prevenciu ukladajúcu každému počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku a na iných hodnotách. Nedodržanie tejto povinnosti je takisto porušením právnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda jedným zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu.

24. O protiprávnosti konania ide teda o konanie, ktoré môže vyplývať z porušenia pozitívnej hmotnoprávnej úpravy *expressis verbis* charakterizovanej v zákone; 2/ konania porušujúceho zmluvné vzťahy, pričom v rámci existujúceho zmluvného vzťahu vzniká deliktuálny záväzkový vzťah. Za protiprávne konanie ako predpoklad zodpovednosti za škodu je označované konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, teda konanie, ktoré porušuje hmotnoprávne vzťahy. Vo vzťahu k zodpovednosti za škodu je potrebné poukázať na to, že aj nesplnenie prevenčných povinností - generálna prevencia v ustanoveniach § 415 OZ je považované za protiprávne konanie. Majetková ujma spôsobená tým, že škodová udalosť zasiahla do priebehu deja vedúceho k určitému zisku sa odškodňuje len za predpokladu, že k nej došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, obyčajné tvrdené zmarenie zamýšľaného zámeru poškodenej - žalobkyne na odškodnenie nestačí. Základným predpokladom zodpovednosti za škodu patrí protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť, medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody (kauzálny nexus) a zavinenie. Prvé tri predpoklady sú objektívnej povahy, štvrtý povahy subjektívnej. Protiprávny úkon sa vykladá ako prejav ľudskej vôle, či už komisívny alebo omisívny, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Niekedy sa tiež hovorí o úkone, ktorý zasahuje do subjektívnych práv inej osoby (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR 33Odo/1629/2006). Vo vzťahu k zodpovednosti za škodu právna teória definuje zavinenie ako vnútorný psychický stav fyzickej osoby ku konaniu a výsledkom tohto konania, ktoré je protiprávne. Ide teda o subjektívnu spôsobilosť na protiprávne správanie, teda spôsobilosť rozoznať protiprávnosť správania. Zavinenie je založené jednak na poznaní konajúceho spočívajúceho vo vedomosti a predvídaní určitého výsledku a na vôli konajúceho, ktorý prejavuje svoju vôľu tak, že niečo chce alebo je s niečím uzrozmeneý alebo mal byť uzrozmeneý.

25. Súd má za to, že jednak aj žalovaný v 1/ rade konal ako správca bytov v zmysle Zákona č. 182/1993 Z.z. a to v ustanovení § 8b ods. 2 písm. e/ ukladá povinnosť správcu sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov a vymáhať vzniknuté nedostatky. Žalovaný v 1/ rade mohol zastupovať vlastníkov bytov pri výkone záložného práva zriadeného zákonom v prospech ostatných vlastníkov iba vtedy, keď mal na to ich súhlas. Na schôdzi vlastníkov bytov dňa 12.12.2006 bolo prijaté Uznesenie, kedy vlastníci bytov a nebytových priestorov požiadali žalovaného v 1/ rade, aby všetkými možnými legislatívnymi prostriedkami zabezpečil vymoženie dlhu od žalobkyne. Zápisnica zo schôdze vlastníkov bytov ale nemá charakter listiny umožňujúcej žalovanému v 1/ rade zastupovať vlastníkov bytov pri výkone záložného práva. Tak pri dražbe bolo porušené ustanovenie § 15 Zákona č. 182/1993 Z.z. a ustanovenia § 3 ods. 8 a § 7 ods. 1 Zákona č. 527/2002 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2007 vyslovil súd neplatnosť dražby. Žalovaný v 1/ rade porušil tieto ustanovenia, avšak ako aj sama žalobkyňa uviedla, neplnila si povinnosti súvisiace s úhradou bytu, ktorého bola vlastníčkou a dlh týkajúci sa úhrady tam bol, čo bolo potvrdené aj žalobkyňou aj v zápisnici zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

26. Súd vo veci náhrady škody titulom hnutelných vecí má za to, že žalobkyňa nemôže sa domáhať náhrady škody, keď škoda jej nevznikla a sama svojim konaním zapríčinila stav aký je. Hnutelné veci sa nachádzajú v priestoroch, ktoré sú jej známe a súd zároveň sa zaoberal aj otázkou premlčania, ktorú vzniesli žalovaní v 1/ a 2/ rade. Súd má za to, že v časti týkajúcej sa náhrady škody na hnutelných veciach, uvedený nárok je premlčaný, nakoľko k vyprataniu hnutelných vecí malo dôjsť 1.10.2007, čo v žalobe uvádza samotná žalobkyňa a žalobu podala dňa 4.10.2010. Objektívna premlčacia doba je hmotnoprávna a teda žaloba bola podaná až dňa 4.10.2010 po jej uplynutí. Ďalej súd sa otázkou premlčania nezaoberal a nerozoberal, nakoľko súd návrh v časti hnutelných vecí zamietol z dôvodov a to neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobkyne a z dôvodu neexistujúcej škody a taktiež v ďalších častiach zamietajúcich celý návrh žalobkyne súd zamietol z iných dôvodov a nie výlučne z dôvodu premlčania. Čo sa týka vzniku škody a týkajúcej sa vlastníckeho práva, tak súd má za to, že práve žalobkyňa svojou nečinnosťou - nedomáhala sa určenia vlastníckeho práva, ale uplatňuje si titulom náhrady škody a čo ani súdu nepreukázala dostatočným dôvodom, čo sa týka výšky škody - hodnoty bytu, ktorú požaduje ako titulom škody. Podľa názoru súdu v uvedenom prípade nejedná sa o škodu, nakoľko práve žalobkyňa svojou nečinnosťou - nezáujmom dať do súladu právny stav so stavom skutkovým si sama spôsobila stav, v akom sa nachádza. Nie je tu daná príčinná súvislosť tak ako to ustanovuje § 420 Občianskeho zákonníka. Nie je tu daná protiprávnosť, preukázaná škoda a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním.

27. Podľa čl. 6 ods. 1 C.s.p. strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu,

ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

28. Podľa čl. 8 C.s.p. strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

29. Podľa § 137 C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

30. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením citovaného čl. 8 C.s.p., ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania.

31. Podľa § 215 ods. 1,2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu, ktorý zisťuje procesným postupom podľa cit. zákona. V zmysle týchto ustanovení skutkovým základom súdneho rozhodnutia je súhrn skutkových zistení, ku ktorým súd dospel v priebehu konania. K skutkovým zisteniam súd dospieva vyhodnotením skutkových poznatkov, ktoré získava viacerými spôsobmi, predovšetkým v sporovom konaní dokazovaním.

32. Civilný sporový proces sa, okrem iného, zásadne riadi princípom dispozičným a prejednacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a s ním spojeným princípom formálnej pravdy. V sporovom konaní, ako v danom prípade, žalobca uplatňuje na základe existujúceho právneho vzťahu na súde svoje práva, resp. právom chránené záujmy, vyplývajúce z hmotného práva, vo vzťahu k žalovanému, ktorým sú tieto porušené, resp. ohrozené. Žalovaný v sporovom konaní následne v rámci procesných ustanovení vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku poskytne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, na preukázanie ktorých zároveň pripojí listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. navrhne dôkazy.

33. V ustanovení § 185 C.s.p. je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

34. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení v relevantných hmotnoprávných skutočnostiach a to prioritne žalobca v podanej žalobe a žalovaný v podanom vyjadrení k žalobe. Za výsledok sporového konania je tak plne zodpovedná sama sporová strana.

35. Povinnosťou súdu je v prejednávaných prípadoch postupovať v súlade so zásadou spravodlivosti. Pri rozhodovaní je nevyhnutnosťou rešpektovanie základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV.ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (sp. zn. I. ÚS 50/04). Žalobca svoj nárok síce uplatnil, avšak vo výške, ktorú nemožno preskúmať. Bez podrobnej špecifikácie je nárok žalobcu nepreukázaný a nepreskúmateľný.

36. Súd na základe vyššie uvedených skutočností žalobu žalobkyne zamietol ako nedôvodnú, nepreskúmateľnú a nepreukázateľnú.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), podľa ktorého ustanovenia platí, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. V danom prípade súd vyslovil, že žalovaní v 1/ a 2/ rade majú nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu 100 %, pretože boli plne úspešní.

40. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania voči žalobkyni rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.